

Oulun seudun sotaorvot 20 vuotta 23.11.2022

Pekka Perän kiitospuhe.

Kiitokset omasta ja kaikkien ansiomerkkien saajien puolesta yhdistyksen hallitukselle ja Kaatuneitten omaisten liitolle. Arvostamme saamiamme huomionosoituksia.

Sotaorpous on vaikuttanut elämään hyvin monella tavalla. Meistä moni on tullut ajatelleeksi, millaista elämä olisi ollut, jos Isä olisi saanut elää. Isän kaipuu on ollut helpointa heille, joilla ei jäänyt elävää muistikuvaa Isästä. Vaikeampaa heille, jotka muistavat sen päivän, kun Isä reppuselässä lähti puolustamaan rajojamme niin kuin silloin sanottiin ja myös Isän lomalla käynnit. Monet meistä ovat kuitenkin syntyneet näkemättä koskaan Isää. Muisto Isästä on muodostunut läheisten ja ihmisten kertomusten ja kuvien kautta. Usein Äideille oli liian vaikeaa kertoa lapsille Isästä ja menetyksen kipeydestä.

Rintamalle lähteneet miehet olivat parhaassa iässä. Vanhin ikäluokka, joka joutui lähtemään oli neljänkymmenen korvilla. Heidän oli lähdettävä, koska isänmaa oli vaarassa. Yhtä äkkiä elimme keskellä sotaa, josta tuskin kukaan vaurioitta selvisi. Vammat eivät ole välttämättä näkyneet ulospäin, mutta ne ovat muhineet syvemmillä mielenpohjassa. Julkisesti niitä käsiteltiin aluksi vähän.

Pienillä maaseutukylillä löytyi kyläyhteisöstä ihmisiä, jotka ymmärsivät tulla orvoksi jääneiden tueksi. He tiedostivat Isän kaatuneen Suomen vapauden ja itsenäisyyden puolesta.

Siitä on jäänyt henkilökohtaisesti lämpimiä muistoja eliniäksi.

Me sotaorvot olemme vaikeuksistamme huolimatta selviytyneet elämässämme kohtalaisen hyvin. Opimme jo nuorena lapsena ottamaan vastuun itsestämme ja kantamaan Isämme menetyksen aiheuttamaa kuormaa Äitimme rinnalla. Veteraani ikäluokan poistuminen jättää pian sotaorvot ainoaksi ryhmäksi, jolla on aito kosketus sodan seuraamuksiin.

Alamme olla jo siinä iässä, jossa kokemamme rasitukset näkyvät sekä tuntuvat terveydentilassa ja kunnossamme.

Meidän on aika osallistua perinnetyön kautta viemään omaa viestiämme sodan kokemuksista ja perinteistä nuoremmille ikäluokille.

Tämän hetken tilanne maailmassa on sellainen, että oikeastaan osaa toivoa vain yhtä asiaa - rauhaa. Rauhaa koko maailmaan.

Hyvää joulunodotusta ja tulevaa Uutta Vuotta!